

LIST JAKUBŮV

Jakub, služebník Boha a Pána Ježíše Krista, zdraví dvanaáct pokolení v diaspoře.

Zkoušky a pokušení

²Mějte z toho jen radost, bratři moji, kdykoli upadáte do různých zkoušek. ³Víte přece, že zkoušení vaší víry přináší vytrvalost. ⁴Nechte však vytrvalost dozrát, abyste byli dokonalí a úplní a nic vám nescházelo. ⁵Schází-li někomu z vás moudrost, ať žádá Boha a ten mu ji dá – je přece štědrý ke všem a bez výhrad! ⁶Ať ale žádá ve víře a bez pochybností. Kdo pochybuje, podobá se totiž mořské vlně, větrem bičované a hnané sem a tam. ⁷Ať nikdo takový nečeká, že od Pána něco dostane – ⁸člověk s dvojakou myslí je totiž ve všem nestálý.

⁹Ať se bratr, který je nízko, raduje ze svého povýšení ¹⁰a bohatý ze svého ponížení; pomine totiž jako polní květ. ¹¹Když vyjde slunce a přijde žár, usychá tráva a vadne květ; ze vsí té nádhery nic nezbyvá. Právě tak uvadne boháč při všech svých počinech.

¹²Blaze člověku, který prochází zkouškou! Až se osvědčí, získá korunu života, kterou Pán zaslíbil těm, kdo ho milují. ¹³Když je však někdo pokoušen, ať nikdy neřká, že to pokušení je od Boha. Jako Bůh nemůže být pokoušen zlým, tak také sám nikoho nepokouší. ¹⁴Když je někdo pokoušen, vždycky jej vleče a vábí jeho vlastní chtíč. ¹⁵Chťíč, jakmile počne, rodí hřích a hřích, když dospěje, plodí smrt.

¹⁶Neplette se, milovaní bratři! ¹⁷Všechno dobré a dokonalé je dar shůry od Otce světél, u něhož není žádná změna, žádný proměnlivý stín. ¹⁸Ze své vůle nás zplodil slovem pravdy, abychom byli prvotinou jeho stvoření.

Ryzí zbožnost

¹⁹At je proto, milovaní bratři, každý z vás pohotový k slyšení, ale pomalý k mluvení, pomalý k hněvu. ²⁰Lidský hněv přece k Boží spravedlnosti nevede. ²¹Odhoďte proto všechnu špínu a spoustu špatnosti a s krotkostí přijímejte zaseté Slovo, které má moc spasit vaše duše.

²²Tím slovem je ale potřeba se řídit – nenamlouvejte si, že mu stačí naslouchat! ²³Kdo Slovu naslouchá, ale neřídí se jím, podobá se člověku, který se vidí v zrcadle, ²⁴ale když odejde, hned zapomene, jak vypadal. ²⁵Kdo však zahlédl dokonalý zákon svobody a drží se jej, blaze jemu ve všem, co dělá! Nezapomíná totiž, co slyšel, ale naplňuje to skutkem.

²⁶Pokud si někdo z vás myslí, že je zbožný, a přitom nemumí zvládnout vlastní jazyk, takový klame sám sebe a jeho zbožnost není k ničemu. ²⁷Čistá a ryzí zbožnost před Bohem a Otcem je toto: pomáhat sirotkům a vdovám v jejich nouzi a chránit se před špínou světa.

Víra a předpojatost

2 Bratři moji, nespojujte víru našeho slavného Pána Ježíše Krista s předpojatostí. ²Co když do vašeho shromáždění přijde člověk v nádherných šatech a se zlatým prstenem a za ním chudák ve špinavých hadrech? ³Budete-li se věnovat tomu nádherně obléčenému a řeknete mu: „Posaď se prosím sem,“ ale tomu chudákoví řeknete: „Někde si stoupli nebo si sedni na zem“ – ⁴copak tím mezi sebou neděláte rozdíly? Neposuzujete lidi špatným měřítkem?

⁵Poslouchejte, milovaní bratři: Copak Bůh nevyvolil chudáky tohoto světa, aby byli bohatí ve víře? Nemají právě oni zdědit království, které Bůh zaslíbil těm, kdo jej milují? ⁶Vý ale chudého klidně ponížíte! Nejsou to přitom právě bohatí, kdo vás utiskuje a vládí po soudech?

⁷Nerouhají se právě oni tomu vzácnému jménu, kterým jste označeni?

⁸Pokud opravdu plníte královský zákon, jak praví Písmo: „Miluj svého bližního jako sám sebe,“ dobře děláte. ⁹Jste-li však předpojatí, hřešíte a Zákon vás usvědčuje jako viníky. ¹⁰Kdo by totiž dodržoval celý Zákon, ale v jednom bodě selhal, provinil se ve všech. ¹¹Tentýž, kdo řekl: „Necizolož,“ řekl také: „Nezabíjej.“ Pokud tedy necizoložíš, ale zabiješ, přestupuješ Zákon. ¹²Proto mluvejte a jednejte jako lidé, kteří mají být souzeni podle zákona svobody. ¹³Toho, kdo nebyl milosrdný, čeká nemilosrdný soud. Milosrdenství však nad soudem vítězí.

Víra a skutky

¹⁴K čemu to je, bratři moji, když někdo tvrdí, že má víru, ale neprojevuje se to skutky? Copak ho taková víra zachrání? ¹⁵Co když bratr nebo sestra nebudou mít co jíst anebo co na sebe? ¹⁶Když jim řeknete: „Jděte v pokoji, ať je vám teplo a dobře se najeze,“ ale nedáte jim, co potřebují k životu, k čemu to bude? ¹⁷Právě tak víra bez skutků, víra sama o sobě, je mrtvá.

¹⁸Někdo na to řekne: „Jeden má víru, druhý zase skutky.“ Nuže, ukaž mi tu svou víru bez skutků a já ti ukážu svou víru na svých skutcích. ¹⁹Ty věříš, že „Bůh je jeden“? Dobře děláš. Tomu ale věří i démoni – a třesou se! ²⁰Kdy už pochopíš, ty blázne, že víra bez skutků je mrtvá?

²¹Nebyl snad náš otec Abraham ospravedlněn na základě skutků, když přinesl svého syna Izáka na oltář? ²²Vidíš? Víra podporovala jeho skutky a díky těm skutkům jeho víra došla naplnění! ²³Tak se stalo, co říká Písmo: „Abraham uvěřil Bohu a to mu bylo počítáno za spravedlnost“ a byl označen za Božího přítele. ²⁴Tak vidíte! Člověk je ospravedlňován díky skutkům a ne jen díky víře. ²⁵Nebyla podobně na základě skutků ospravedlněna

také nevěstka Rachab, když přijala ony špehy a potom je poslala pryč jinudy? ²⁸Takže: jako je tělo bez ducha mrtvé, stejně tak je mrtvá i víra bez skutků.

Jazyk je oheň

3 Nesnažte se mnozí stát učitelé, bratři moji – vězte, že budeme souzeni přísněji. ²Všichni přeče v mnohém chybujeme. Kdo nechybuje ve slově, dosáhl dokonalosti a je schopen se ovládat v každém ohledu. ³Všimněte si, jak dáváme koním do huby udidlo, když je chceme zkrotit, aby nás poslouchali. ⁴I mohutné lodě hnané prudkým větrem řídí malé kormidlo, kamkoli kormidelník chce. ⁵Stejně tak i jazyk je malý úd, ale co všechno dokáže!

Považte, jak malý oheň dokáže zapálit veliký les. ⁶I jazyk je oheň! Mezi všemi orgány našeho těla představuje jazyk svět zla. Poskvrňuje celé tělo a spaluje celý běh života, neboť je rozpalován peklem. ⁷Lidstvo se pokouší zkrotit každý druh zvířat, ptáků, plazů i mořských tvorů a daří se mu to, ⁸ale jazyk žádný člověk zkrotit neumí. Je to neovládnutelné zlo, plné smrtelného jedu. ⁹Jím dobrořečíme Bohu a Otcí, jím také zlořečíme lidem stvořeným k Boží podobě. ¹⁰Ze stejných úst vychází žehnáni i proklínání. Bratři moji, tak to nemá být! ¹¹Chrlí snad pramen ze stejného ústí sladkou i hořkou vodu? ¹²Může snad, bratři moji, fíkovník plodit olivy anebo vinná réva fíky? Tak také žádný pramen nevydává slanou i sladkou vodu.

Moudrost šůry

¹³Kdo je mezi vámi moudrý a rozumný? Ať to prokáže svými skutky – ušlechtilým životem ve vlídné moudrosti. ¹⁴Máte-li však v srdci hořkou závist a svárliвість, nechtěte se a nelžete proti pravdě. ¹⁵To není moudrost přicházející šůry, ale ta pozemská, pudová a ďábelská. ¹⁶Kde je

totiž závist a svárliвість, tam vzniká nepokoj a kdejaká špatnost.

¹⁷Moudrost, která je šůry, je ale především čistá, dále pokojná, vlídná, povolná, plná milosrdenství a dobrého ovoce, nestranná a nepokrytecká. ¹⁸Ti, kdo rozsévají pokoj, sklídí ovoce spravedlnosti.

Pokorné zahrne milostí

4 Odkud pocházejí boje a sváry mezi vámi? Nepůsobí je snad vaše choutky, které se ve vás perou? ²Dychtíte, ale nemáte, vraždíte a závidíte, ale nemůžete dosáhnout, bojujete a válčíte, ale nemáte, protože neprosíte. ³Prosíte, ale nedostáváte, protože prosíte zle, abyste uspokojili své vlastní choutky.

⁴Nevěrníci a nevěrnice! Copak nevíte, že přátelství se světem znamená nepřátelství s Bohem? Kdokoli se rozhodne být přítelem světa, stává se Božím nepřítelem. ⁵Anebo si myslíte, že Písmo mluví naprázdno? Copak Duch, který v nás přebývá, vede k nevráždivosti? ⁶Naopak, nabízí úžasnou milost! Říká přeče:

„Bůh se staví proti pyšným,
pokorné však zahrne milostí.“

⁷Poddejte se tedy Bohu. Postavte se ďáblu a uteče od vás, ⁸přiblížte se Bohu a přiblíží se vám. Umyjte své ruce, hříšníci, očistěte svá srdce, vy, kdo máte dvojakou mysl. ⁹Dejte se do bédování, truchlete a plačte! Váš smích ať se obrátí v nářek a vaše radost v sklíčenost. ¹⁰Pokořte se před Pánovou tváří a on vás povýší.

Tři varování

¹¹Bratři, nepomlouvejte jedni druhé. Kdo pomlouvá nebo soudí svého bratra, pomlouvá a soudí Zákon. Pokud soudíš Zákon, přestal jsi být plnítelem Zákona a stal

ses jeho soudcem. ¹²Zákonodárce je ale jen jeden! On může zachránit i zničit. Kdo vůbec jsi, že soudíš druhého?

¹³A teď vy, kdo říkáte: „Dnes nebo zítra se vypravíme do tamtoho města. Strávíme tam rok a vyděláme si obchodem“ – ¹⁴vy přece ani nevíte, co bude zítra! Co je váš život? Nic než pára. Na chvilku se ukáže a pak mizí. ¹⁵Raději máte říci: „Dá-li Pán a budeme žít, uděláme to či ono.“ ¹⁶Vy se ale chlubíte ve své namyšlenosti. Všechno takové chlubení je zlé. ¹⁷Umět jednat správně, ale nejednat, je hřích.

5 A teď vy, boháči – plačte a naříkejte nad hrůzami, jež vás čekají. ²Vaše bohatství je shnilé, šaty vám sežrali moli, ³vaše zlato a stříbro zrezivělo. Ta rez bude svědčit proti vám a stráví vaše těla jako oheň. Nahromadili jste si poklad pro poslední dny! ⁴Slyšíte? To křičí mzda, kterou jste odepřeli dělníkům, kteří dřeli na vašich polích! Volání ženců došlo sluchu Hospodina zástupů! ⁵Žili jste na zemi v rozkoši a požitcích; vykrmili jste se ke dni porážky! ⁶Odsoudili jste a zavraždili spravedlivého; nebránil se.

Soudce přichází

⁷Bratři, buďte trpěliví až do Pánova příchodu. Víte, jak rolník očekává drahocennou úrodu země – trpělivě na ni čeká, dokud nepřijde raný i pozdní déšť. ⁸I vy tedy buďte trpěliví a pevní. Pánův příchod je blízko.

⁹Nestěžujte si, bratři, jeden na druhého, abyste nebyli odsouzeni. Hle, Soudce už stojí ve dveřích! ¹⁰Za příklad odolnosti a trpělivosti si, moji bratři, vezměte proroky, kteří mluvili v Hospodinově jménu. ¹¹Víte, že říkáme: „Blaze těm, kteří vytrvali.“ Slyšeli jste o Jobově vytrvalosti a viděli jste, co pro něj nakonec Pán připravil, vždyť „Hospodin je nanejvýš milosrdný a soucitný.“

¹²Především však, bratři moji, nepřísahaňte – ani při nebi, ani při zemi, ani žádnou jinou přísahou – ale ať

vaše „Ano“ znamená ano a „Ne“ ne, abyste nebyli odsouzeni.

Modlitba dokáže mnoho

¹³Má někdo z vás trápení? Ať se modlí. Je někdo šťastný? Ať zpívá chválu. ¹⁴Je někdo z vás nemocný? Ať zavolá starší sboru a ti ať se za něj modlí a mažou ho olejem v Pánově jménu. ¹⁵Modlitba víry uzdraví nemocného, Pán ho pozdvihne, a pokud spáchal nějaké hříchy, bude mu odpuštěno. ¹⁶Vyznávejte si navzájem své viny a modlete se jedni za druhé, abyste byli uzdraveni. Vroucí modlitba spravedlivého dokáže mnoho. ¹⁷Eliáš byl člověk jako my, a když se horlivě modlil, aby nepršelo, na zemi nezapršelo tři a půl roku. ¹⁸Když se pak modlil znovu, nebe vydalo déšť a země úrodou.

¹⁹Bratři, může se stát, že někdo z vás zbloudí od pravdy a někdo ho obrátí zpět. ²⁰Vězte, že ten, kdo odvrátí hříšníka od jeho bludné cesty, zachráni duši před smrtí a přikryje množství hříchů.